

له پەرەستگەوہ تاکوو مزگەوت؛
وشەيەکی پیرۆز له پیناو ئایین و زماندا.

تویژینەوہ و نووسینی: زانکۆ یاری

۱۳۹۷/۱۰/۱۲

zanko.yari@yahoo.co.uk

﴿پیشەکی:

بئى گومان پیرۆزبوونی جیگایەك، وەكوو بەهێزترین پێوەرە بۆ سەرەنچ پراکیشان و بەرەوخۆکیشانی خەلک بۆ ئەو شوێنە تاكوو لەوێ بە باشی دۆعا و کاری ئایینی بکەن. ئامادەبوونی خەلکی زۆر لە جیگەيەكدا (بۆ پارانەو و نزاى ئایینی)، هێدی هێدی شۆناسیكى نوێ بۆ ئەو شوێنە بە دی دینیت و دواتریش دەیکاتە ناوەندیك بۆ ئەو کارە. دیارە ئەو شوێنە پەرەستگەيە، بە مەبەست و چەمک و وتایەکی گشتی لە لای خەلکەوہ.

هەروا کە دەزانن تیگەیشتن لە هەر زمانیک، پێویستی بە زانستی ئەدەبی-میژوویی لە پازی وشەکانیەتی کە وەكوو ئالْقەي زەنجیریك لە تەنیشتی یەكدا تاكوو ناسنامەي بۆ درووست بکەن؛ چونکوو لە هەر زمانیکدا، تێپەڕینی رۆژگار دەبێتە هۆی لەبیرکردنی وشە کۆنەکانی. لەم نووسراوەدا، "مزگەوت" یەکیك لەو وشە کوردیانەيە کە لە پوانگەي زمانناسی کۆمەلایەتی (Sociolinguistic)، گۆرانی بەسەردا هاتوو، بەهۆی ئەووە لێردا لیکۆلینەوہی لەسەر دەکەین.

❖ له ئاييندا:

واتا و چه مکی مزگهوت، له پوانگهی ئایینییه وه بریتییه له خانوویهک که دوعا و نویژ ئی تیدا دهکریت و له ئهستوون، بهرهمه یوان و سرمیچ پیکهاتووه. ئەم وشه، ئیستاکه تهنیا وهکوو په رستگهیهکی ئیسلامی به زهیندا دیت. له ئیسلامدا، مزگهوت شوینیکیه بۆ نویژ و تاعهت کردنی موسلمانان و گه ورهترین کاریک که لهوئ دهکری، نویژ خویندنه و گرنگترین بهشی نویژ، کرپۆش بردنه (سجده)، کهواته پێی دهلێن مزگهوت (مسجد). کتیبی لسانئهلعرب نووسیویه: «هه ر جیگهیهک که لهوئ نویژ دهکریت، مزگهوتیه. (ئیبن مه ن زور ۱۴۱۴: ۳، ۲۰۴) مزگهوت له سه رده می پیغه مبه ر و خه لیفه کاندا، جگه له وهی په ره سته بووه، باره گا یان شوینی راپه رینی کاروباری رۆژانهش بووه، ههروه ها "مسجد"، وهکوو تاک و کو ۲۸ جار له ۲۷ ئایه تی قورئانی پیرۆزدا به کارهاتووه به لām چه ند واتای جیاوازیان ههیه؛ بۆ نمونه: ۱۰۸ و ۱۲۵ ی به قه ره، ۱۰۸ ی تهوبه، ۱ ی ئه سرا، ۱۸ ی جن. (نازه رنووش و مه کوهند، ۱۳۸۹)

له کوئترین شیعره عه ره بیه کاندا، به پێی بریاری جفری (Arthur Jeffery, 1892-1952)، مزگهوت واتایه کی گشتی ههیه و ته نانه ت له ئه ده بیاتی سه رده می تینه گه یش توویشدا (جاهلی)، هه ر ئه و واتا گشتیه ی مه به ست بووه. (جفری ۱۳۸۶: ۳۶۴) ئه و زۆر روونه که وشه ی مزگهوتیه، ئاماژه یه به جیگه و ناوچه یه کی به فەر و پاک که ئه مه داهینانی ئایینی ئیسلام نه بووه و چه مکی گشتی هه بووه که مه به ست هه ر جوړی په رستگه یه.

❖ بنچینه ناسی:

سه رده می کوئی زمانی کوردی واتا هه زاره ی شه شم و پینجه می و سه ره تای هه زاره ی چواره می زاینی، ناسراوه به سه رده می زمانه نامۆدیرنه کان. له سه ره تای دامه زرانندی ده وله تی مید (Medes)، زمانی میدی فره می بووه. ئاسه واره نووسراوه کان به م زمانه زۆر که مه یان تا کوو ئیستا نه دۆزراوه ته وه یان له ناوچوونه، به لām له کوئترین به لگه کان که له زمانی میدی له به رده ستدایه، ده توانین ئاماژه بکهینه گاتاكان (Gathas)، که نزیکه ی ۷۰۰ سال پیش له زاین بووه و بریتییه له دوعا و نزاکانی زه رده شتی پیغه مبه ر و بناغه ی ئه و ئایینه یه. له زمانی ئایینی ئاقیستادا (Avesta)، وهکوو زمانی پیرۆزی میده کان، به باشی کاریگه ری زمانی کوردی ده بینین و زۆربه ی شرۆفه کان به وشه کوردیه کان نووسراون. موحه ممه د ته قی به هار (۱۲۶۵-۱۳۳۰) ده نووسی: گاتای زه رده شت به زمانی "میدی" یه و زمانی کوردی له لقی زمانه ئێرانییه کانه و له زمانی میدیه. (سه بک شناسی به هار. ۱، ۵) زمانی ئاقیستای به پێی توژی نه وه ی چه ن دین رۆژه لاتناس وهکوو دارمستتر، ماکس مۆلر، نیکیتین و هتد، هه مان زمانی کوردی کۆنه و زه رده شتیش هه ر له و نه ته وه هه لاتووه و ئه و ناوچه یه که زه رده شت له و کتیه دا باسی کردووه، ته نیا له گه ل شوینی دانیشتنی میده کان به رانه بری هه یه. (د، شوانی، ۲۰۰۷)

گاتاكان سه ر به رابردوویه کی زۆر کۆنه، ئەم هۆنراوه وهک یه که مین هۆنراوه ی به جی ماوی نه ته وه ی کورد دیته ئه ژمار. (فه ره نه گی ۲۰۱۳/Dirinc) مزگهوت وشه یه کی کۆن و په سه نی کوردیه و ههروه ها په گی وشه که له ئایینی زه رده شته و له زمانی ئاقیستا وه رگی راوه. وشه ی مزگت (mzgit)، لیکدراوه و له بنه رته دا "مزکده" بووه که له دوو بهش پیکهاتووه. گۆرانی پاشگره که به و شیویه وشه ی "مز"، کورتکراوی وشه ی مه زده. "مزد" یان "مه زد" واتا "خودا" (سه رنج بده نه وشه ی ئه هوورامه زدا)، وشه ی کت یان گت واتا مال-خانوو. (پاشه نگ ۱۳۸۱: ۲، ۹۶۰). هه ر ئیستاش چه ن نمونه ی به کارهینانی وشه یه له زمانی فارسی دا به جی ماوه، وهکوو: "میکده"، "دانشکده"، "کدبانو"، "کدخدا" و هتد. (به ره نجامی تیکه ل بوونی

وشه‌که‌یه له‌گه‌ل یه‌کدا واتا "په‌ره‌ستگه‌ی خودا". دیسان (سه‌رنج بده‌نه وشه‌ی هه‌مان ناوی ناسراوی هورمه‌زد یان ئه‌هوورامه‌زدا). به‌م جو‌ره بوو مزگه‌وت، سه‌ره‌تا جیگه‌ی په‌ره‌ستنی مه‌زد (هورمه‌زد) بووه و ئه‌م‌پو له ئایینی ئیسلامدا واتا شوینی هه‌ره ناسراوی خودا په‌ره‌ستی. وشه‌که وه‌کوو هه‌مایه‌کی میژوویی ئه‌وه وه‌ده‌رده‌خات که "کد"، "مال" ه و "مزکد-مزگت" که گو‌ردراوه، پیکه‌وه واتا مالیک که بو په‌ره‌ستنی خودایه.

ته‌نانه‌ت له ناوچه‌کانی تری ئیران، هه‌شتا هه‌ر ده‌لین "مزگت"، له ده‌ورووبه‌ری شاری کاشاندا (له بادروود) به‌ خانوو ده‌لین مزگده یان مزگده. یان هه‌ندیک له په‌ره‌ستگه کو‌نه‌کانی ئیران، وه‌کوو "ایسپه‌ مزگت" له تالش (مزگه‌وتیکی سپی که به‌جی‌ماوه‌ی ئاگرخانیکی کو‌ن و گه‌وره‌یه و له لایه‌ن ئه‌وانه‌ی که له په‌چه‌له‌کدا خه‌لکی تالشن وشه‌که وا بیژه ده‌کریت) یان "دزگامزگت" له مازه‌نده‌ران. (سه‌جادی ۱۳۷۸) هه‌روه‌ها وه‌ک نموونه‌ی تریش، له چه‌ندین شی‌عری فارسی‌دا وشه‌ی "مزگت" که هه‌مان مزگه‌وته به‌کاره‌اتوو:

همچون کدویی سوی نبید و سوی مزگت، آکنده به گاورس که خرواری غنجی
(دیوانی ناسر خوسرو، چ تقوی، س ۴۹۵).

صد مرد پیر و جوان.. اندر آن مزگت نشسته‌اند. (میژووی به‌یه‌قه‌ی).

تو مشرف تری ز هر مردم، همچو بیت‌الحرم ز هر مزگت سوزنی.

ای برادر می ندانم تا چت است، کت وطن گه دیر و گاهی مزگت است.

له هه‌موو ناوچه‌کانی کوردن‌شین‌ه‌کاندا، له‌میژوه‌ه پرستگه‌ی ئایینی تی‌دا بووه، و‌کوو پرستگه‌کانی هه‌ورامان. زۆربه‌ی زاراوه کوردیه‌کان له باکوور، پوژئاوا و به‌تایبه‌ت باشوو و پوژه‌لاتدا، ئه‌م وشه‌یه وه‌ک "مزگت-مزگه‌وت" به‌کار دیت. له سالی ۱۹۱۰ی زایینی‌دا له ئه‌شکه‌وتی جیشانه، ده‌ورووبه‌ری شاره‌زووری پارێزگای سلیمانی، شی‌عریکی چوارخشته‌کی به‌ ده‌ست‌نووسی په‌له‌وی که له‌سه‌ر پیستی غه‌زالیک نووسرا‌بوو، ده‌پوژریته‌وه؛ ئه‌م شی‌عره ده‌ بر‌گه‌یه، که ده‌لین یه‌که‌مین شی‌عری نووسراوه‌ی کوردی (به‌ زاراوه‌ی هه‌ورامی) بووه که تا‌کوو ئیستا زۆر باسی له‌سه‌ر کراوه و میژووه‌که‌ی ده‌گه‌ریته‌وه بو س‌ده‌مانی ئه‌وه‌لی ئایینی ئیسلام. له‌م شی‌عره‌دا باس له له هه‌رشه‌ی عه‌ره‌به‌کان به‌سه‌ر کوردستان و خاپوورکردنی په‌ره‌ستگه‌کان و ئاگرخانه‌کان و به‌ندکردنی ژنان و کچانی کورد، کراوه. (س، کوردستانی، ۱۳۰۹) ده‌قی شی‌عری "هورمزگان" به‌ پینووسی نوێ:

هورمزگان پمان، ئاتران کوژان،

ویشان شارده‌وه، گه‌وره‌ گاوران،

زۆرکاری ئاره‌ب، که‌ردنه‌ خاپوور،

گونای پاله‌ هه‌تا شاره‌زوور،

شه‌ن و که‌نیکان وه‌ دیل به‌شینا.

می‌رد ئازا تلی وه‌ پووی هوونینا،

په‌وشت زه‌رده‌شته‌ره، مانۆوه‌ بیکه‌س،

به‌زیکا نه‌یکا، هورمز وه‌ هیچ که‌س.

و‌کوو به‌لگه‌یه‌کی‌تر، له یه‌که‌م دوو‌خشته‌ی ئه‌وه‌لی شی‌عره‌که، وشه‌ی هورمزگان (هورمزگ)، مه‌به‌ست له په‌ره‌ستگه و ئاگرخانه و واتای مزگه‌وتی هه‌یه، که له کتیبی "سه‌ره‌نجام" دا وه‌ک جیگایه‌کی پاک و پی‌روژ، ئاماژه‌ی بو دراوه. (سه‌فی‌زاده ۱۳۷۵: ۵۱۴) ده‌بی ئه‌وه‌شی له‌گه‌ل‌دا بلێم که تا‌کوو ئیستا که‌سیک نه‌یزانیوه ئه‌م شی‌عره له کو‌یه و چی به‌سه‌ردا هاتوو. (شاهو)

عه‌بدی، و تار: لیکۆلینه‌وه‌یه‌ک له‌سه‌ر چامه‌ی هۆرمزگان) ئەم وشه‌ چوووته‌ نیۆ زمانه‌ ئۆرووپاییه‌کانیش؛ رۆژه‌لات‌ناسی ئینگلیزی، ئیستاتلی لین‌پوول (۱۸۵۴-۱۹۳۱) Stanley LanePoole نووسیویه: مزگه‌وت له‌ له‌ زمانی ئیتالیایی‌دا وه‌کوو moschea به‌کارهاتوو. دیسان چوووته‌ نیۆ زمانی له‌ فه‌ره‌نسی وه‌کوو mosque و ئینگلیزی‌دا وه‌کوو mosque به‌کارهاتوو. له‌ زمانی ئەرمه‌نیش‌دا وشه‌ی Maskit به‌کار‌دیت^(۱). هه‌مووی ئەوانه‌ له‌ سه‌ره‌تا‌دا له‌ په‌گی کوردیی "مزگت"، وه‌رگیراون.

✽ له‌ زمانی ئارامی‌دا:

هه‌ندێ که‌س پوانگه‌یان ئەوه‌یه‌ که‌ وشه‌ی کوردیی مزگه‌وت، له‌ زمانی ئارامیی‌وه‌ هاتوووته‌ نیۆ زمانی عه‌ره‌بی. بۆ نموونه: دێه‌خودای فه‌ره‌ه‌نگ‌نووس (۱۲۷۵-۱۳۳۴)، به‌پێی سه‌رچاوه‌ کۆنه‌کان و هێنانی چه‌ند نموونه‌، نووسیویه‌تی که‌ وشه‌ی عه‌ره‌بیی "المَسجد"، له‌ بنه‌په‌تا‌دا، به‌ شیوه‌ی "مزگت" له‌ ئارامیی‌وه‌ هاتۆته‌ نیۆ عه‌ره‌بی و فارسی، هه‌روه‌ها هێناویه‌تی که‌ پیته‌کانی "ز"، "گ" و "ت" له‌ عه‌ره‌بی‌دا به‌ "س"، "ج" و "د" گۆ‌پ‌دراوه‌. ده‌سته‌یه‌ک له‌ زمان‌ناسان و شیکه‌ران وه‌ک سیوتی ده‌لێن: ئەم وشه‌یه‌ هاتۆته‌ نیۆ زمانی سریانی‌شه‌وه‌. (ئیبنی‌کوتب، سیوتی، ۱۴۹۰) به‌ران‌به‌ری ئەم وشه‌یه‌ له‌ زمانی سه‌ریانی و مه‌ندایی، "مَسْجَد"یه. له‌ نه‌بته‌ی، ئارامی و سه‌ریانی به‌شیوه‌ی msgd به‌کارهێنراوه‌. به‌لام به‌س ده‌بی سه‌رنجی ئەوه‌ش بده‌ین که‌ زمانی عه‌ره‌بی و عبری و سه‌ریانی و نه‌بته‌ی تاکوو پاده‌یه‌ک بنجینه‌یه‌کی هاوتایان هه‌یه‌. (ئه‌حمه‌د، ۱۳۸۴)

✽ له‌ زمانی عه‌ربی‌دا:

عه‌ره‌بی له‌ لق‌ی زمانی سامیی، واتای وشه‌ی مزگه‌وت له‌ سامی‌دا بریتیه‌ له‌: ۱- په‌ره‌ستگه‌. ۲- خانوو یان وارشه‌ی ده‌وری گۆ‌پ-پله‌ و جیگا. ۳- کلێسه‌. ۴- شوینی نوێژ و پارانه‌وه‌. (ئازهرنووش، مه‌کوهند، ۱۳۸۹) زۆر که‌س وا گومان ده‌که‌ن هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ "المَسجد"ی، عه‌ره‌بی بووه‌ و به‌و جو‌ره‌ وشه‌که‌ بێژ ده‌که‌ن. هه‌رچه‌ند ئەو وشه‌یه‌ و وشه‌ لیک‌بوونه‌وه‌کانی، زۆر له‌ قورئان‌دا هاتوو به‌لام گه‌ر بلیین هاتنی وشه‌که‌ له‌ عه‌ره‌بییه‌وه‌ بۆ ئارامیی، زۆربه‌ی ئەو واتایانه‌ی که‌ له‌ فه‌ره‌ه‌نگه‌ عه‌ره‌بییه‌کان‌دا هێنراوته‌گۆ‌پ‌ بنه‌مای زمان‌ناسیی نییه‌. به‌پێی پێ‌زمانی عه‌ره‌بی (صرف و نحو)، ناوی شوین له‌ سجد به‌سه‌ر کیشی (مَفْعَل) به‌لام وشه‌ی مسجد به‌سه‌ر کیشی (مَفْعِل) ه‌ (لسان‌ئه‌له‌ره‌ب، ۱۴۱۴)، له‌ زمانی عه‌ره‌بی‌دا له‌دوای چه‌ند گۆ‌پ‌ان و جی‌به‌جی بوونه‌وه‌یه‌ک هاوده‌سته‌یان بۆ داناوه‌ "مسجد" (وه‌رگیراو له‌ مزگه‌وتی کوردی) ناوی شوین له‌ "سجد" نییه‌، به‌لکوو "سجد" و "مسجد" به‌شیوه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ و جیاواز هاتوووته‌ نیۆ عه‌ره‌بی و له‌وێ تووشی هه‌له‌ بووه‌. به‌لام چ له‌ سامی و عه‌ربی‌دا چه‌مکی وشه‌ی مزگه‌وت، واتای گشتیی "په‌ره‌ستگه‌"ی له‌خۆ گرتوووه‌ و لیکۆلینه‌وه‌ له‌سه‌ر شیعره‌ عه‌ره‌بییه‌کان له‌ کۆ‌ن‌دا بۆمان پوون ده‌کاته‌وه‌ که‌ ئەم وشه‌ پێش له‌ هاتنی ئیسلام، له‌ زمانی عه‌ره‌بی‌دا به‌کارنه‌هاتوووه‌.^(۸)

سه‌رچاوه‌کان:

- 1- شوانی، د. په‌فیع، زمانی کوردی و شوینی له‌ ناو زمانه‌کانی جیهان‌دا، ده‌زگای توژینه‌وه‌ و بلاک‌ردنه‌وه‌ی موکریان، چاپی یه‌که‌م-هه‌ولێر ۲۰۰۸.
- 2- یه‌عقوبی، حوسین، زمان، وه‌رگیران و په‌یوه‌ندی کولتور و ده‌کان (نووسین و وه‌رگیران)، وه‌رگیرانی: ئیسماعیل زارعی، چاپخانه‌ی ده‌زگای ئاراس، کۆ‌لیژی په‌روه‌رده‌، سو‌ران، چاپی یه‌که‌م-هه‌ولێر ۲۰۰۷.

- 3-موکریانی، د. کوردستان، ۱۹۷۷، سیر تطور زبان کوردی و مجموعه زبان های ایرانی، چاپی یه کهم، ۱۳۹۴ ناوهدی: (پژوهش و سنجش افکار صدا و سیما).
- ۴-پاشهنگ، موسته فا (۱۳۸۱)، "فهرهنگی پارسی پاشهنگ"، بلاوکردنهوهی: نووسهر، بی جا.
- ۵-واستی، زهیدی، هه نه فی، موحبئه لدین، سهید موحه ممه د مورتزا حوسینی، "تاج العروس من جواهر القاموس"، لیکۆلینهوه و پیداوونهوهی: شیر، عه لی، ب ۵، تاران.
- ۶-به هار، موحه ممه دته قی، ۱۳۴۹، "سبک شناسی"، چ سیههم، بلاوکردنهوهی په رستوو، ب ۱، تاران.
- ۷-سه جادی، سهید موحه ممه دته قی، "تاریخ و جغرافیای تاریخی"، بلاوکردنهوهی: موعین، ۱۳۷۸.
- ۸-عه لی ئه کبه ر، دپه خودا، "فرهنگ فارسی دهخدا".
- ۹-جفری، ئارتوور، (۱۳۸۶)، "واژه های دخیل در قرآن کریم"، وه رگیزانی فرهیدوون به دره یی، چ دووههم، بلاوکردنهوهی: تووس، تاران.
- ۱۰-ئیین مه نزوور، موحه ممه د بن که رهم (۱۴۱۴)، "لسان ئه لعه رهم"، چ سیههم، دار سادر، بهیرووت.
- ۱۱-ئازهرنووش، مه کوهند ۱۳۸۹، بررسی زبان شناختی واژه قرآنی "مسجد"، گوڤاری توئیژینهوه زانستییه کانی قورئان و مزگهوت، س ۷، ژ ۱، ۱۳۸۹.
- ۱۲-سیوتی، جه لال ئه لدین ۱۵۰۵-۱۴۴۵، "الاتقان فی علوم القرآن"، داره لجه لیل، بهیرووت، ۱۹۹۴.
- ۱۳-سالح ئه لعه لی، ئه حمه د (۱۹۱۸)، "عرب کهن در آستانه بعثت"، وه رگیزانی هادی ئه نساری، بلاوکردنهوهی: ئه میرکه بیر، ۱۳۸۴، تاران.

۱۴msgd" in Comprehensive Aramaic Lexicon. Hebrew Union College, Jewish Institute of -
Religion. Cincinnati, USA. Retrieved June ۲۰۱۳' ۲۹.